

100. Prohibet autem Christiana religio, ut Divinitati Christi quicquam vel datum vel communicatum in tempore statuamus, quippè quæ ab omni eternitate DEO Patri & Spiritui sancto est ὁμοῦσι, & iam antè altissima exaltari, vel in meliorem statum transferri nullo modo potest:

101. Relinquitur ergò iuxta regulam illam purioris Antiquitatis ἀξιώσιμον. Quæcunque CHRISTO in tempore data esse, scriptura perhibet, ea non ratione Deitatis, sed Humanitatis data & communicata sunt.

102. Huc accedit & illud quòd Scriptura Mysterium hoc communicate Maiestatis divinæ per vocabula abstractiva, expresse naturam humanam notantia exprimit. 1. Ioh. 1, 7. Sanguis Filij Dei emundat nos ab omni peccato. Ioh. 5, 27. Pater dedit Filio potestatem iudicij faciendi, quia Filius hominis est.

103. Quia verò tertius hic gradus Communicationis Idiomatum, qui est Maiestatis divinæ assumptæ carni communicate, Calvinistis præcipuè sudas est in oculis, in quo oppugnando perduelli ῥισομαχία vertiginosam suam impietatem manifestè produnt: de præcipuis communicatis Idiomatis, & quæ aliquam ἐνέργειαν in & per assumptam Carnem exerunt, breviter disserere, expedit.

I. OMNI-